

Ons Lam heeft overwonnen!

Liturgiesuggesties:

Psalm 98: 1 en 2 of Opwekking 366

Psalm 98: 3 en 4 of Psalm 99: 1, 2 en 6

Openbaring 5: 1-14

Psalm 93: 1 en 2 OB

Efeziërs 1: 15-23

Psalm 93: 3 en 4 OB

Zondag 19a

Na verkondiging: Psalm 91: 1, 2 en 5 of Schriftberijming 31: 1 en 2

Psalm 145: 2 OB of Psalm 145: 4

Psalm 145: 5 OB of Psalm 145: 6

***

Gemeente van onze Here Jezus Christus, broeders en zusters, jongens en meisjes,

Een latijnse spreuk om mee te beginnen vanmiddag:

Vicit Agnus noster, Eum sequamur.

In goed nederlands vertaald:

Ons Lam heeft overwonnen, laten wij Hem volgen.

U ziet dat Lam soms op het tafelkleed en het kanselkleed - voor in een kerk.

Het Lam uit Openbaring 5.

Hij heeft overwonnen.

Je ziet dat aan de overwinningsvlag of -vaandel.

En het kruis.

Het kruis, waaraan het Lam, Jezus Christus, voor ons zijn leven heeft geofferd.

Ons Lam heeft overwonnen, laten wij Hem volgen.

Deze spreuk - in het latijn - hoort bij de Hernhutterbroedergemeente of de Evangelische Broedergemeente of misschien beter bekend onder u als het Zeister Zendingsgenootschap.

Ontstaan uit het werk van Graaf Ludwig von Zinzendorf in de 18e eeuw.

Ons Lam heeft overwonnen, laten wij Hem volgen.

*

Johannes op Patmos - verbannen om zijn geloof - naar een romeinse strafkolonie op een klein eilandje voor de kust van Turkije - ziet een geopende deur in de hemel.

Het eerste dat Johannes zite is iemand die op die troon zit.

In koninklijke pracht en heerlijkheid.

Hij omschrijft in mensenbeelden en mensenwoorden wat hij ziet en hoort:

"En die er op gezeten was, was van aanzien de diamant en de sardius gelijk; en een regenboog was rondom de troon, van aanzien de smaragd gelijk."

Wat Johannes ziet is, broeders en zusters, jongelui, niemand minder dan God zelf.

In al zijn majesteit, in al zijn heerlijkheid en heiligheid.

Rondom zijn troon staan vierentwintig tronen.
En op die tronen zitten de vertegenwoordigers van Israël en van de kerk der eeuwen:
de 24 oudsten.
En voor de troon is een glazen zee, kristal gelijk.
Ook ziet Johannes vier vreemde dieren.
Ze lijken op een leeuw, een rund, een mensengezicht en een arend.
Zij vertegenwoordigen heel de schepping, en zij zingen, dag en nacht, dag in dag uit:
"Heilig, heilig, heilig, heilig is de Here God, de Almachtige, die was en die is en die
komt."

"En ik zag in de rechterhand van Hem, die op de troon zat, een boekrol, beschreven
van binnen en van buiten, welverzegeld met zeven zegels."
In Openbaring 5 is dat het eerste wat we vanmiddag mogen zien.
Een boekrol in de rechterhand van Hem, die op de troon zat.
Geen grote rol, maar een kleine boekrol, van binnen en van buiten beschreven.
Helemaal vol dus.
Zoals je in de kantlijn van een brief er nog heel wat bij kunt schrijven.
Van binnen én van buiten.
Heel ongewoon voor die tijd.
Want een boekrol - gemaakt van aan elkaar geplakte strookjes papyrus of perkament
- werd slechts aan één kant beschreven.
De boekrol die Johannes in de hemel ziet is dus een heel bijzondere rol.

Het is dan ook de boekrol van Hem, die op de troon zit.
Het is Gods rol.
Het is de boekrol van de geschiedenis.
God heeft die - tot in de kleinste bijzonderheden - bijgehouden.
Vandaar dat die boekrol ook zo overvol is.

De Here God houdt die geschiedenis-rol in zijn hand.
In zijn rechterhand.
De rechterhand is in bijbeltaal altijd de goede kant.
Rechts is de bevoorrechte kant.
De ereplaats.
Rechts houdt geluk en succes in.
Als we vanmiddag ons geloof belijden in Jezus Christus, gezeten aan de rechterhand
van God dan mogen we geloven dat Hij daarmee een ereplaats heeft ingenomen.
Ik kom daar straks in op terug.

God zelf heeft de boekrol van de geschiedenis in zijn rechterhand.
Niets loopt Hem dus uit de hand.
Wij maken ons dikwijls zorgen daarover.
Er is veel ellende op deze wereld.
'Altijd al geweest', zeggen we dan.
43 Oorlogen zijn er momenteel wereldwijd gaande - vertelde meneer Fiolen onlangs
op een ouderenmiddag hier in de kerk.
Openbaring 5 geeft ons vanmiddag troost en moed:
De boekrol in Gods rechterhand laat zien dat er niets bij God uit de hand loopt.
Bij Hem is ons leven veilig en geborgen.

Als je daar over nadenkt, broeders en zusters, jongelui, dan kom je onder de indruk van de majesteit van God.
Zo wordt Hij ons ook beschreven: als een Koning op zijn troon, met in zijn hand ... de boekrol van de geschiedenis.

Maar ... de boekrol is in Openbaring 5 nog verzegeld.
Met zeven zegels.
Zoals een romeins testament met zeven zegels - van zeven getuigen - verzegeld moest worden.
Zij gaven aan een testament haar rechtsgeldigheid.
Natuurlijk, in de Bijbel is het getal zeven ook een bijzonder getal.
Zeven is het getal van de volheid, van de volledigheid.
Vier + drie.
Het getal van de mens plus het getal van de Drieënige God.

Verzegend is de boekrol.
Toegesloten.
Dus de inhoud van de boekrol is verborgen en blijft onbekend zolang de zegels niet verbroken worden.
Zolang, broeders en zusters, jongelui, die boekrol gesloten blijft ... zolang blijft ook de geschiedenis een gesloten boek.
Potdicht.
Er is geen openen aan.
Niemand kan het, mag het.
Niemand is het ... waardig.

*

Het gaat er natuurlijk om dat die boekrol eens geopend en ontrold zal worden.
Dat de geschiedenis van de wereld afgewikkeld ordt.
Dat alles tot zijn doel en tot zijn bestemming komt.
Maar ... niemand in de hemel en op de aarde en onder de aarde kan de boekrol openen.
Zou u dat niet graag willen?
Een blik slaan in de toekomst?
In de toekomst van de wereld en in dat van je eigen leven?
Broeders en zusters, jongelui, je leven is vaak als een gesloten boek.
Je kunt er niet in lezen.
Je snapt niet waarom er bepaalde dingen in je leven en in de wereld gebeuren.
Ja, achteraf, misschien.
Als er weer een zegel verbroken wordt en je terug kunt lezen in de boekrol van God.
Wat God van ons vraagt is ... geloof, vertrouwen.
Hij zal ook ons leven tot z'n doel en z'n bestemming brengen.
Het werk dat zijn hand begon.

O ja, verzegeld is de boekrol. Met zeven zegels.
"Wie is waardig de boekrol te openen en haar zegels te verbreken?", roept een engel met een geweldig luide stem.

Wie is waardig, wie heeft het verdiend om de boekrol van de geschiedenis te ontrollen?

Ook Johannes, de ziener van Patmos, wordt niet waardig gekeurd de zegels van de boekrol van God te verbreken.

Hij begrijpt er niets van.

Hij is zo aangeslagen door wat hij ziet en hoort dat hij begint te huilen.

Er is ook zoveel in zijn leven en in dat van de kerk gebeurd.

Z'n geloof is zo heen en weer geschud tussen twijfel en angst ...

Wie is waardig?

Niemand?

*

Iemand spreekt Johannes aan.

Eén van de oudsten.

"Ween niet; zie, de leeuw uit de stam Juda, de wortel Davids, heeft overwonnen om de boekrol en haar zeven zegels te openen."

Eén van de oudsten.

Eén van de vertegenwoordigers van Israël en de kerk.

"Ween niet ..."

Want de profetieën van het Oude Testament zijn vervuld.

De leeuw uit de stam van Juda.

Aartsvader Jakob - op zijn sterfbed - profeteerde al van Hem.

Dé leeuw van Juda.

En de wortel van David.

Daarin horen we de woorden van de profeet Jesaja.

Uit de tronk van Isai - de vader van David - zal een nieuwe loot uitspruiten.

God heeft Woord gehouden.

Zij beloften - eeuwen geleden gesproken - zijn in Jezus Christus vervuld.

"Zie." Kijk maar goed.

Kijk maar goed door die geopende deur in de hemel.

En, gemeente, Johannes kijkt.

Zijn ogen dringen door de vierentwintig oudsten heen.

Net als een camera die een inzoomt of een close-up maakt.

"En ik zag in het midden van de troon en van de vier dieren en te midden van de oudsten ... en lam staan, als geslacht met zeven horens en zeven ogen;

dit zijn de zeven Geesten van God, uitgezonden over de gehele aarde.

En het lam kwam en heeft /de rol/ aangenomen uit de rechterhand van Hem, die op de troon gezeten was."

*

Vicit Agnus noster - Ons Lam heeft overwonnen.

De leeuw van Juda, de wortel van David ... is een lam.

Beter: een bokje, een bel-hamel.

Het dier dat bij een kudde schapen of geiten voorop loopt.

De voorloper van de kudde.

Johannes ziet in de hemel dat bokje ... als geslacht.

Met een keelwond in zijn hals.

Het is het litteken van zijn lijden en zijn sterven.
En het kijkt met zijn zeven ogen alle kanten uit.
Het kijkt door alles heen.
En zeven horens heeft het op zijn kop.
Dat zijn de zeven geesten van God, die over de hele aarde zijn uitgestuurd om
rapport uit te brengen over Gods kerk op aarde.

Dat bokje staat daar.
Het komt naar de troon en ... het ontvangt uit de rechterhand van Hem, die op de
troon zit, de boekrol van de geschiedenis.
Het is natuurlijk symbool-taal.

Het bokje of het lam ziet natuurlijk op verzoening en verlossing.
Het lam dat - in de nacht van de uittocht uit Egypte - zijn leven geeft in plaats van de
eerstgeborene van een Israëliet.
Het lam waarvan Jesaja sprak: Stom voor zijn scheerders - denk aan Jezus' zwijgen
na zijn gevangenneming.
In zijn onschuld en zijn lijden wordt Jezus vergeleken met een lam.
Hij heeft - als offerlam - zijn leven gegeven.
Ook voor ons, voor u en jou en mij.
In onze plaats.
Gestorven en begraven.
Maar het Lam is opgewekt.
Jezus is naar de hemel gegaan.
Om dáár de overwinningstrofee in ontvangst te nemen.
Een boekrol.
Verzegeld met zeven zegels.

Straks zal dit Lam één voor één de zegels stukbreken.

Het zegel van de misleiding;
de oorlog;
de honger;
de dood;
de verdrukking;
de aardbeving;
de zeven engelen met zeven bazuinen.

We lezen daarover in de volgende hoofdstukken in Openbaring 6-10.

En als de zeven zegels verbroken zijn ... dan kan de boekrol verder worden uitgerold.

Dan kan het boek van de geschiedenis worden geopend en gelezen.

"En zij zongen een nieuw gezang zeggende:

Gij zijt waardig de boekrol te nemen en haar zegels te openen;

want Gij zijt geslacht en Gij hebt /hen/ voor God gekocht met uw bloed, uit elke stam
en taal en volk en natie;

en Gij hebt hen voor onze God gemaakt tot een koninkrijk en tot priesters en zij
zullen als koningen heersen op aarde."

*

Gemeente, ons Lam heeft overwonnen, laten wij Hem volgen.

Hij heeft alle macht in hemel en op aarde.
Door Hem regeert en bestuurt God de wereld en zijn kerk.
U begrijpt wat het voor de lezers van de Openbaring een geweldige bemoediging moet zijn geweest.
Ze werden vervolgd en verdrukt om hun geloof in Jezus Christus.
Hun voorgangers waren in hechtenis genomen en verbannen naar strafkolonies.
Zou God kerk, zouden de gemeenten van Jezus Christus, nu door deze aanvallen van de satan te gronde gaan?
Het zijn natuurlijk ook de vragen die bij Johannes leven.
'Nee', zegt God.
'Kijk maar door die geopende deur in de hemel.'
'Kijk maar naar het Lam.'
'Hij heeft de dood en de satan overwonnen.'
'Hij houdt de boekrol in zijn doorboorde handen.'

Als we dit vanmiddag geloven en belijden, broeders en zusters, jongelui, worden we getroost en bemoedigd.
Door Jezus Christus gaat het werk dat God Zich had voorgenomen door.
Dat doet Hij als een lam, het Lam van God dat de zonde der wereld wegneemt.
Dat doet Hij ook als Leeuw, die alle tegenstand van de vijanden van God overwint.
Daarvoor zit Hij - zo belijden we vanmiddag - aan Gods rechterhand.
Heel de wereld regeert Hij tot de eer van God.

Het is niet het nood-lot waaraan ons leven onderworpen is.
Het is niet de brute kracht van mensen, of de wrede willekeur van satan, die de wereld regeert.
Het is Jezus Christus.
Dat is de troost en de kracht van het Woord van God.

*

Vanuit de hemel regeert Jezus Christus ook Zijn gemeente.
Hij is het Hoofd van Zijn gemeente.
Die gemeente ... is Zijn Lichaam.
Onlosmakelijk zijn die twee aan elkaar verbonden.
Hoofd ... en lichaam.
In zijn brief aan de Efeziërs - hoofdstuk 1 - schrijft de apostel Paulus: "En Hij heeft alles onder Zijn voeten gesteld en Hem als Hoofd boven al, wat is, gegeven aan de gemeente, die Zijn lichaam is, vervuld met Hem, die alles in allen volmaakt."

Jezus Christus mag dan op Hemelvaartsdag naar zijn Vader zijn gegaan.
Als Hoofd van zijn Kerk, zijn gemeente op aarde, zorgt Hij voor zijn lichaam.
En ... voor ieder lid daarvan.
Vanuit de hemel heeft Christus immers zijn Heilige Geest gegeven.
En door zijn Geest schenkt Christus royaal zijn gaven aan al de leden van zijn lichaam.
"Opdat - schrijft Paulus - zij vervuld wordt met Hem, die alles in allen volmaakt."
Wat Paulus daarmee bedoeld?
Toen de gemeente Christus ontving, ontving ze in Hem God zelf.

Christus is het die alles in allen vervult, van God.
Best iets om stil van te worden.
God in ons.
God - met zijn onmetelijke kracht en energie, die Zichzelf geeft aan ons, miserabele, prutserige, zondaars.
Begrijpt u wel, dat dat alleen maar mogelijk is *in Christus*?
Zonder Christus is het onmogelijk deel te hebben aan God.
Hoe Hij dat doet?
Hoe werkt Christus in allen - in u en in jou en in mij?
Elke zondag opnieuw nodigt Christus door de kracht van zijn Geest en door middel van zijn Woord ... allen die vermoeid en belast zijn.
Allen die zo moe zijn geworden van al die vragen en al die waaroms.
Allen die zo moe zijn geworden van het zelf willen volbrengen van al Gods geboden.
'Kom maar bij Mij', zegt Jezus.
'Ik zal je rust geven.' 'Ik breng je thuis, bij God.'

*

Christus' hemelvaart was zijn troonsbestijging.
God heeft Hem toen een plaats gegeven aan zijn rechterhand.
Ver boven alle overheid en macht en kracht en heerschappij.
Het zijn omschrijvingen van goede en van boze machten.
Christus' hemelvaart betekent dat alle machten in hemel én op aarde aan Hem onderworpen zijn.
Dat geldt nu, in de tijd en bedeling waarin wij nu leven.
Maar ook straks, als de nieuwe hemel en de nieuwe aarde hun beslag gekregen hebben.

Alles, in hemel en op aarde, is aan Christus' voeten onderworpen.
We kennen uit het oude Oosten afbeeldingen van koningen op hun troon.
Ze zitten daar in volle majesteit en luister, terwijl hun voeten rusten op de ruggen en nekken van onderworpen koningen, die voor hun troon op de grond liggen.
Dat was een gangbaar beeld in die tijd voor de opper-hoogheid van een machthebben over andere machten.
Aan dat beeld, gemeente, moet u hier denken.
Christus is Hoofd over alles.
Ook over de machten in onze schepping.
En als zodanig heeft God Hem aan de gemeente, die zijn lichaam is, gegeven.

Er zijn heel wat machten die het bestaan van de gemeente bedreigen.
De grootste daarvan is de satan zelf, de draak die in Openbaring 12 de vrouw - dat is de gemeente - wil verslinden.
Dan is het goed te weten, dat Christus ver verheven is boven de grootste dreiging.
Dat betekent de garantie, dat de poorten van het dodenrijk er nooit in zullen slagen de gemeente van Christus te overweldigen.
Christus overwon en overwint.
Christus beschermt en bewaart.
Hij is nu gezeten aan Gods rechterhand.

Vicit Agnus noster.
Ons Lam heeft overwonnen.
Laten wij Hem volgen.

"Halleluja! Lof zij het Lam,
die onze zonden op Zich nam,
wiens bloed ons heeft geheiligd;
die dood geweest is, en Hij leeft;
die 't volk, dat Hij ontzondigd heeft,
in eeuwigheid beveiligt."

Amen.

Ds. Jan K.C. Kronenberg, Leeuwarden 24 maart 1996

! Graag een mailtje wanneer deze preek in een gemeente wordt gelezen. !